

У лютому 465 тисяч українців працювали неповний робочий день

Дані Держкомстату свідчать, що у лютому 2011-го року 62,1 тисячі українців знаходилися в умовах вимушеної неповної зайнятості, перебуваючи у відпустках без збереження заробітної плати. Ще 465,3 тисячі громадян у лютому були змушені через економічні причини працювати в режимі неповного робочого дня або тижня.

24,90

до стількох гривень за 0,5 літра горілки просить підвищити мінімальні роздрібні ціни Асоціація «Укргорілка» у Міністерства економіки України.

Для повного зняття з експлуатації ЧАЕС необхідно сто років

Про це повідомив перший заступник голови Держагентства з управління зоною відчуження Дмитро Бобро. Він відзначив, що це пов'язано зі значним радіоактивним забрудненням обладнання та території. Те саме стосується й об'єкта «Укриття» над зруйнованим четвертим енергоблоком ЧАЕС. На найближчі п'ять років для зняття з експлуатації ЧАЕС необхідно виділяти близько 1 млрд. грн. щорічно.

5

Відомості.UA
№ 14 (549)

31 березня - 6 квітня 2011 року
vidomosti-ua.com

Події

Сліпе луцьке подружжя більше п'яти років добивається власного житла

У відповідь отримує одні відписки

В гуртожитку на проспекті Соборності, 37а, де проживає сім'я тотально сліпих Петра та Валентини Дячуків, вивільнилась однокімнатна квартира з ремонтом. Керівництво Луцького виробничого підприємства УТОС в судовому порядку хоче примусово переселити до цієї квартири самотню матір із майже повнолітнім сином. Жінка проти, каже, що її влаштовує теперішнє житло. Тоді як сліпі Петро та Валентина Дячуки, воюючи з УТОСом за квадратні метри більше п'яти років, готові туди вселитися хоч зараз і без суду.

В квартирі, яку нині заселяють страждальці, розвернутися ніде навіть зрячому — кімната маленька, ліжка займає більше половини площі, коридор узагалі важко назвати таким. Але найбільше сліпих турбує сантехніка у ванній і на кухні. Гаряча вода летить безперестанку, холодна — майже завжди перекрита. Щоб сходити в туалет, доводиться набирати воду у якусь ємність і зливати самотужки. На ладан дихають і крани — від постійного перекиривання води їх у будь-який момент може зірвати. Посуд пані Валентина наловчилась мити у тазику. Від таких обтяжливих буденних процедур втомиться навіть здорова людина, а що вже казати про сліпого чоловіка з ампутованою рукою та жінку, яка повністю втратила зір лише чотири місяці тому.

Минуло півтора року, як сім'ю сліпого інваліда Великої Вітчизняної війни першої групи Петра Дячука проти його волі уже переселили до однокімнатної «малосімейки» №80 у тому ж будинку, та умови прожи-

вання в ній набагато гірші, ніж у попередньому помешканні.

Десятки звернень до адміністрації гуртожитку, який належить Луцькому учбово-виробничому підприємству УТОС, щодо поліпшення житлових умов були марними, у відписках твердиться одне: коштів немає.

До того сім'я Дячука мешкала у двокімнатній квартирі №73 разом із ще однією родиною. Невдовзі у другій сім'ї народилася дитина, і постало питання розселення. Тоді й почалося так зване «велике переселення народів».

— На 73-ю квартиру претендувала сім'я параолімпійських чемпіонів, зібрали колективні збори в УТОС і вирішили надати це помешкання спортсменам. Через те, що виселитися ми не хотіли, нас примусово виставила за двері виконавча служба, — розповідає пані Валентина. — Тоді якраз Петро поїхав у санаторій, ми просили дочекатися його повернення, бо в той час я ще трохи бачила, та після операції не могла піднімати важкого. Нас не послушали.

Жінка зі слізьми на очах поскаржилася, що директор виробничого підприємства має зуб на їхню сім'ю, тому й періодично заселяє їх у найгірші помешкання, а на прохання надати їм квартиру, яка не потребує масштабного ремонту, відмовляється. Житлова площа нинішньої квартири становить 14,5 кв. м. Квартира, яка вивільнилась, трохи більша — 19 квадратних метрів, але їм туди — зась. Подружжя навіть йшло на хитрощі, хотіло приписати дочку та сина Валентини, та й тут нічого не добились.

«Відомості» вирішили розібра-

фото Ірини КОСТЮК

тися, чому керівництво УТОС не звертає уваги на прохання заявників та як їм бути далі.

За інформацією, яку надали у департаменті ЖКГ, квартира, в якій мешкає чоловік, справді належить Луцькому виробничому підприємству УТОС. На численні звернення Дячуків відремонтувати санвузол надходили відмови. Квартира не приватизована, а щоб провести ремонт державним коштом, на жаль, відсутні законні підстави, вказано у письмовій відповіді з міської ради від 29 вересня 2010 року.

Як з'ясувалося, Дячуки у зв'язку з інвалідністю мають право на безплатний ремонт, але за умови, якщо квартира буде приватизованою. Директор Луцького учбово-

виробничого підприємства УТОС Алла Суховершко повідала, що сім'я Дячуків навіть за великого бажання навряд чи дістанеться більше помешкання, адже норма жилплощі у гуртожитках становить шість квадратних метрів на людину.

— Вони проживають удвох на 14,5 кв. м, за законом норма більш ніж достатня, — каже Алла Вікторівна. — Єдиний вихід для подружжя — приватизувати те, що є, і тоді коштом міського бюджету їм зроблять ремонт. Але проблема, як на мене, зовсім не в сантехніці. Дячуки тоді не хотіли виселятися, бо думали, що їм дістанеться двокімнатна квартира, і зараз не хочуть приватизовувати, бо намітили більше помешкання. Повірте, є сліпі, які тиснуть на з

дітьми в кімнатках і не скаржаться. Найперше ми повинні забезпечити житлом багатодітні сім'ї зі сліпими, одиноких матерів, що й робимо. У гуртожитку проживає сімдесят інвалідів по зору, по можливості допомагаємо їм: комусь даємо більшу кімнату, комусь — меншу.

Алла Суховершко також розповіла, що два роки тому спеціалісти ЖКГ і товариства «М.Ж.К.» проводили обстеження сантехніки в квартирі, було прочищено каналізаційну мережу, проте замінили труби та сантехнічне обладнання комунальники не можуть, бо це не входить до їхньої компетенції. Зрештою, виконком рекомендував УТОСу вжити відповідні заходи з ремонту сантехніки в квартирі Дячука. Проте товариство як два роки тому, так і зараз фінансової можливості зробити це не має, бо переживає скрутні часи: з майже вісімдесяти установ по Україні діючими є п'ять-шість.

Сім'я Дячуків, до слова, перебуває у загальній міській черзі на квартиру під номером 22. У пільговій черзі вони перші, проте, коли держава виділить квартиру, невідомо. В УТОСі розповіли, що у 2007 році сліпому подружжю пропонували двокімнатну квартиру в престижному районі Луцька, але з доплатою до 50 тисяч гривень. Вони відмовилися, бо таких коштів узяти нема звідки.

В УТОСі кажуть, що ймовірність того, що подружжя сліпих переселять, невелика: юридично вони житлом забезпечені в межах норми, а крани, що течуть, не така вже й велика проблема. Може й так, але не тоді, коли світ сприймаєш лише на слух і дотик.

Ірина КОСТЮК

■ ОФІЦІЙНО

Податківці виявили контрабанду вантажівок

України та реалізував 203 вантажівки іноземного виробництва.

Ні в бухгалтерській, ані в податковій звітності ковельського СП факт ввезення на митну територію автівок і їх реалізацію не відображено. Проігнорував вимогу чесно звітуватися про господарські операції і приватний підприємець «єдинщик».

Така узгодженість дій СП і бізнесмена — аж ніяк не випадкова, переконують в УПМ ДПА у Волинській області, оскільки бізнес-партнери свідомо стали учасниками злочинної схеми.

Фірма доручила, а підприємець придбав вантажівки іноземного виробництва вартістю 12,4 млн. грн. в одного з німецьких підприємств. Згодом підприємець передав автівки СП, яке й реалізувало їх в Україні. Щоправда, в офіційній податковій звітності жодних слідів таких господарських операцій знайти не вдало-

ся. Натомість до бюджету не сплачено 2,3 млн. грн. ПДВ.

Аби встановити фактичну приналежність вантажних авто, податковим міліціонерам довелося звернутися до співробітників Інтерполу та представників компетентних органів Німеччини.

Власниками двох сотень вантажівок виявилися громадяни п'яти європейських держав — поінформували українських правоохоронців зарубіжні колеги. А ще запевнили, що німецька фірма не має жодного стосунку до власників авто. Понад те, реєстрація цієї фірми, бізнес-партнера ковельського СП «на папері», в кінці 2010-го була скасована.

Днями слідчий відділ податкової міліції ДПА у Волинській області порушив кримінальну справу відносно керівника СП за ознаками вчинення злочинів, передбачених ч.3 ст.212, ч.1 ст.201 КК України. Триває слідство.

■ НА ПАПЕРІ

Програму з освітлення прийняли, а грошей не заклали

На сесії 23 березня депутати Луцької міськради прийняли програму реконструкції мереж зовнішнього освітлення.

Впродовж 2011-2014 років у Луцьку замінятимуть світильники, кронштейни, лінії та опори, аби зменшити споживання електроенергії.

Директор КП «Луцьквітло» Олександр Ковпак повідомив, що над цим працюють уже не перший рік: із 1990-го на освітлення вулиць Луцька стали витрачати втричі менше енергії, а впровадження всіх заходів програми дозволить скоротити річні витрати з 2 до 1,5

мільйона кіловатів.

На цей рік коштів для втілення програми поки не передбачали, проте при перевиконанні бюджету її можна буде змінити.

■ ПОПЕРЕДЖЕННЯ

Зарплата повинна бути не меншою за встановлений мінімум

Голова облдержадміністрації звернувся до керівників підприємств області, де виявлені факти виплати заробітної плати, нижчої від офіційно встановленого прожиткового мінімуму. Базу даних цих підприємств розішлють міським головам, головам РДА, податківцям і працівникам Антимонопольного комітету. Рівень зарплат будуть моніторити від 1 травня.

Такий варіант визначив у листі Борис Клімчук для добровільного врегулювання підприємцями питання оплати праці своїх працівників.

■ «ГАРЯЧА» ТЕМА

У Луцьку — тендерний скандал із КП «Зелене господарство»

Фракція ВО «Свобода» у Луцькій міськраді вимагає від міського голови Миколи Романюка провести службове розслідування, яким чином проводився тендер на закупівлю робіт із озеленення Луцька. Цей тендер відбувся наприкінці 2010 року. Його проводив департамент житлово-комунального господарства Луцької міської ради. У тендері взяли участь два підприємства — ТзОВ «М.Ж.К.» і комунальне підприємство «Зелене господарство міста Луцька». Конкурсний комітет визнав переможцем тендера приватне ТзОВ «М.Ж.К.», із яким 14 січня 2011 року уклав відповідний договір.

Як наголошують «свободівці», серед головних вимог цього тендера — наявність спеціалізованої техніки та персоналу відповідної кваліфікації, місцевого посадкового матеріалу тощо. ТзОВ «М.Ж.К.» — це фактично приватний ЖЕК. Тепер це підприємство планує на умовах субідряду залучити «Зелене господарство» для виконання робіт, передбачених у тендері. На це хочуть виділити два мільйони гривень при закладених на озеленення у бюджеті Луцька 2 млн. 850

тис. гривень.

На думку фракції ВО «Свобода», такий кричущий факт показує, що підприємство «М.Ж.К.» неспроможне самостійно виконати більшість робіт, передбачених у тендері та ставити під сумнів легітимність його результатів.

«Відомості» зацікавило це повідомлення, оскільки у своїх публікаціях неодноразово писали про критичну ситуацію на КП «Зелене господарство», яка склалася внаслідок «господарювання» попереднього директора Олега Савчука. Дійсно, чому у міській раді не уклали договору з «Зеленим господарством», яке весь час і займалося озелененням Луцька? Тим більше, що це комунальне підприємство потребує фінансової підтримки, адже воно — у боргах. Лише з виплати зарплати тут боргують до 400 тисяч гривень. А це є несплати з податків. Прокоментувати ситуацію ми попросили заступника міського голови Ларису Соколовську.

— Оскільки «Зелене господарство» має борги з зарплати і податків, то воно не могло стати переможцем тендеру. Це суперечить чинному законодавству. Хочу наголосити ще на одному моменті. З липня минулого року з'явилася норма, згідно з якою будь-яке державне чи комунальне підприємство, яке хоче укласти договір суборенди, має проводити тендер. А «Зелене господарство» завжди укладало такі договори з ЖЕКами на косиня трави. Зауважу, що своїх два мільйони гривень із міського бюджету підприємство отримує. До того ж, сьогодні саме його працівники освоюють «екологічні» гроші на роботах у парку.

Наталка СЛЮСАР